

Zasedání PEKELNÉ rady 3
Aktuálně

Eva Josefiková 4
Jdu do všeho po hlavě
Interview

O čem je advent 6
INKognito

Jak se v zimě zahřát 7
IN mčslí

Kosmetika – méně je více 8
INovace

Láska je nejvíc 10
Duchovní INjakec

Internátní trápení 11
Fotoromán

Vánoční písně jinak 15
INtonace

Skvěle, jede se na lyžák 16
IN story

Vánoční příběhy ze života 17
Redakční okénko

Hurá, sama doma 18
IN story

Bláznivé Vánoce 19
Info INI

Co postovat 20
IN test

V zimě do přírody 21
IN sport

Křížovka a soutěž 22
INtelekt

Silvestrovské hry 23
Zábava

Vzácný čas

Poslední měsíc v roce byl pro mě už od dětství vždycky „kouzelný“. Ta jeho neobyčejnost začínala už v předvečer svátku svatého Mikuláše. Do mých 15 let jsme bydleli na hájence uprostřed nádherné přírody, ale také 2 km od nejbližší vesnice, takže tamější „sv. Mikuláš i se svou početnou družinou“ k nám nechodili, bylo to přece jenom z ruky, a tak se u nás nadělovalo trochu jinak. Nezapomenutelně! ☺ Začínalo to už 5. prosince odpoledne. S mladšími bráškami jsme si vyčistili a naleštili do vysokého lesku ty nejvyšší zimní boty, které jsme doma měli, a potom jsme si je opatrně položili do jídelny za okno. A já jsem si ještě před usnutím představovala, jak se za oknem u toho nejvyššího smrku spouští zlatý žebřík (jasně, že zlatý, když po něm sestupuje taková delegace), a nadělování pomaličku začíná... 6. prosince ráno byl zaručeně jediný den v roce, kdy nás maminka nemusela pracně budít. Všichni tři sourozenci jsme čekali, až nás zavolá, protože do jídelny to ráno jsme chodili zásadně společně! No, a pak už jenom nakukování za zádou, jestli tam opravdu něco je, protože jsme všichni dobře věděli, že sem tam to zlo-

bení přes rok bylo. A pak nám tu obrovskou radost, že boty jsou plné různých dobrot, nezklazilo ani to, že někde v rohu se krčil sáček s uhlím nebo nějaká ta brambora. ☺

Prosinec je pro mě pořád vzácný měsíc. Je plný očekávání, radosti, obdarování i úžasu a velké vděčnosti u jesliček. Co kdybychom tento měsíc už od jeho samotného začátku obdarovávali i sebe navzájem? A nemusí to být nic „velkého“. Stačí úsměv, jakákoliv drobná pomoc nebo mávnutí rukou nad něčím, co nás zrovna štve...

A to vlastně není vůbec málo! Přeji vám měsk plný obdarování.

Marie

Život je trocha času, který nám byl dán, abychom se naučili milovat.

Číst z...

ViRA.CZ
VÍRA NA INTERNETU